

съмъ Блъ-га-ринъ
и си Фран-цу-зинъ
той е Гръкъ
нъи смы ра-бот-ни
вый сте и-мот-ни
тъи сжъ жи-вот-ни
азъ щъ по-че-тъ
ты щенъ по-пѣ-ешь
той ще по-и-гра-е

ный четемъ, выи тичяте,
а тии мрѣть
у-чи-тель-тъ за-по-вѣ-да,
показатель-тъ по-казва,
а дѣт-ца-та слу-шать.
пе-линъ-тъ е гор-чивъ,
а медъ-тъ е сладъкъ;
нъ отъ у-че-ні-е-то
нѣ-ма по-слад-ко
нѣ-что на свѣ-та!

ТАБЛИЦА 16.

Иэрѣченія.

Зе-мя-та е о-бы-ко-ле-на съ воз-духъ.

Воз-духъ ся на-ри-чя то-ва, ко-е-то не-
прѣ-стан-но ды-шя-мы за да жи-вѣ-емъ;

Безъ воз-духъ ни едно жи-вот-но не-мо-же
да жи-вѣ-е.

Ко-га-то нач-не воз-духъ-тъ да ся кла-ти
(движи), те-га-ва ка-звамы, че вѣ-е вѣ-търъ.

Вѣ-търъ-тъ бы-ва тол-ко-ва по-си-ленъ, кол-
ко-то по-си-лно ся дви-жи воз-ду-хъ-тъ.

Отъ мо-ре-та-та и рѣ-кы-ты из-ли-зать пѣ-ры;

Отъ пѣ-ры-ты ста-вать о-гла-цы, ко-и-то ся
вѣ-кач-вать на-го-рѣ, та плу-вать по воз-ду-ха.

Ко-га-то ся сгѣст-нѣть мно-го о-гла-ци-ти,
ста-нѣть по-тяж-ки отъ воз-ду-ха, то-га-ва